

τουλάχιστον τη μνήμη σου!

Σου τό ξαναείπα, τέλος, κ' άλλοτε, στο έπαναλαμβάνο και τώρα: Προτιμώ να σε ξέρω άπιστο και άστατο, αλλά θέλω και να σε βλέπω ποτέ-ποτέ...

Φυλάξου απ' τόν καρδιάνλιο Ντυμπού... Ξέρεις πόση δύναμη και έπιρροή έχει στον Αντιβασιλέα. Τι σου μπήκε λοιπόν να τόν προσαλίης και να του αρπάξεις τις φιληνάδες; Δεν σε φτάνουν τόσες άλλες που άφορηή ζητούν από σένα για να λένουν στα πόδια σου;

Δυστυχώς, αγαπημένο μου φίλε, αυτό είναι μια ακόμα απόδειξη ότι τα παράτονα μου για τη διαγωγή σου είναι σωστά: Ζητάς τόν έρωτα περισσότερο για να ίκανοποιήσεις τη ματαιοδοξία σου και να κάνεις θόρυβο γύρω στ' όνομά σου, παρά για να βοηθίς αυτόν την εύτυχία...

Στείλε μου νέα σου γρήγορα, μη γρήγορα... Διού για κάθε τι που συνδέεται με σένα... Μη ξεχνάς λοιπόν να μου γράφης τακτικά για την υγεία σου, για τις υποθέσεις σου, για κάθε τι που σου συμβαίνει.

Έμαθα πως έγινες Άκαδημαϊκός! Φαντάζομαι λοιπόν ότι από δω και πέρα θα γράφης ενάνγιονστα τα γράμματά σου! Θά σε υποχρεώνω ό τίτλος σου ό καινούργιος σ' αυτό, κ' έτσι δεν θα είμαι υποχρεωμένη να μαντεύω τί μου γράφεις κάθε φορά...

Επίσης μαθαίνω ότι η δεξιώσεις που δίνει η Αυτού Ύψηλότης ό Αντιβασιλέας, έχουν καταντήσει περιθώρες για τόν εκπαιδευτικό και την έλληνική κάθε σεμνότητος που επικρατεί σ' αυτές... Θάθελα να μη σ' έβλεπα να φιγουράρης εκεί μέσα.

Θά μου πής ότι η κατακτητικές σου επιχειρήσεις σε υποχρεώνουν να πηγαίνης όπουδήποτε το καλεί η ανάγκη...

Αυτά όμως είναι σοφιστείες, φίλε μου. Ό κόσμος τόσο πολύ έχει χαλάσει σήμερα, που επιχειρηματία του είδους σου βρίσκουν πάντα επικερδείς τοποθετήσεις των θεληγέτρων τους και στις πιο φανερόνικα σεμνές συγκεντρώσεις... Έχει τουλάχιστον κρατούν και τα προσχήματα λιγάκι και ό,τι γίνεται, γίνεται με διάκριση!

Μά με τις γκρίνιες μου αυτές σου δίνο πάλι το δικαίωμα να φανταστής ότι ξηλεύω!

Η αλήθεια είναι, φώς μου αγαπημένο, ότι πονάει η ψυχή μου για όλα όσα άκούω για σένα... Γιατί όλα όσα άκούω για λογαριασμό σου, μιλάν για τις άγίες σου, για τις έπιτυχίες σου, για τις έρωτικές μηχανορροφίες σου. Στιχώς έπάνω σ' αυτά με άγονία, με λαχτάρα, με μια δίψα τυραννική, μηπως ανακαλύψω και τόν έαυτό μου μέσα σ' αυτά που σ' άπασχολούν...

Μάταια ψαξίματα όμως. Μάταιες λαχάρες... Κανένα, άπολύτως κανένα γιναικείο όνομα, μερδεμμένο στα κοινοπολιτιά που σε τριγυρίζουν, δεν μοιάζει με το δικό μου... Τιποτα, απ' όσα κάνεις, δεν έχει ως άπώτερο σκοπό το άτιμά μου, έμένα, την καρδιά μου, την καρδιά μου αυτή που σου έδωσα για πάντα και σου την ξαναδίνω και τώρα, άλλη μια φορά, ματωμένη απ' το μαρτύριο και πλημμυρισμένη από σένα...

X.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Όυτε τη θάλασσα μπορεί ό άνθρωπος να έμποδισή να ξαναγυρίση στο γαλά, όυτε το νου να έπιστρέψη σ' έναν παλιό τον στοχασμό. Το φαινόμενο αυτό για τόν ναυτή λέγεται παλιόροια και για τόν ένοχο τύψη.

Τό παρελθόν και τό παρόν μοιάζουν σάν δυό μισοτελειωμένα άγάλματα, από τα όποια τό ένα έμεινε άκρωτηριασμένο από τόν χρόνο και τό άλλο πρόκειται να τελειοποιηθή από τό μέλλον.

Σατωμπριάν.

Συνηθίζουμε να φανταζόμαστε πως βασιλεύει σκοτάδι εκεί όπου δεν βλέπουμε τίποτε.

Γκαίτε.

Ποτέ η εύαισθητες καρδιές δεν άγατούν τις θορυβάδες διασκεδάσεις, η όποιες άποτελούν την εύτυχία των ανθρώπων που δεν έχουν βαθιές συγκινήσεις.

Ρουσσώ.

Η γυναίκες προτιμούν να κατηγορή κανείς την άρετή τους, παρά τό πνεύμα και την άμορφιά τους. Φοντενέλ.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ό άλησμόνητος ήθοποιός Μαρξίος στην Αίγυπτο. Πατάται κεί... ά-πατάται!... Ό Ίάσον και η άχιβάδες. Η ιστορία μιας λαϊκής παροιμίας. Τι είχε ξεχάσει ό άμαρτωλός Κεφαλλονίτης. Ό στρατός και ό στέλες μας πρό τριάντα ετών. Δυό έπιγράμματα του Μαρτινέκου.

Όταν ό μακαρίτης ήθοποιός Μαρξίος ήταν στην Αίγυπτο, πήγε ένα βράδυ με άλλους φίλους του στην «Άκαδημία τών Μπιλλιάδων» της Άλεξανδρείας. Έκει είδε σ' ένα όισκο τών μεξέδων φιλοκοιμμένες και ροδοκόκκινες τηγανισμένες πατάτες. Ό Μαρξίος δεν κατάλαβε στην άρχη τί ήταν κ' άφου τις άνακάτωσε με τό πηρούνι του, έκάλεσε τόν διευθυντή της ύπηρεσίας και τόν ρώτησε:

- Δεν μου λές, κέρ Γιώργη, τί μεξές είναι αυτές;
- Πατάτες, κύριο Μαρξίω.
- Ά, πατάτα! ανεφάνησε έκκλητος ό άλησμόνητος ήθοποιός.

Πραγματικώς... άπατάται ναυείς!...

Άλλη μια φορά πάλι, στην Άλεξανδρεία, όπου τόσο αγαπητός ήταν ό Μαρξίος - οι Άλεξανδρινοί τόν έλεγαν «ό ήθοποιός με τη λαστιγένια μάσκα» - είχε προσκληθεί από τόν διευθυντόνα τό εκεί ξενοδοχείο «Μάξιστις» κ. Ίάσωνα Κατζήσιάνου, με μερικόνους άλλους ήθοποιούς, για να πάρουν τό δρεκτικό τους.

Ός μεξές για τί άπαράτητη μαστίχα, σεβριόστριχαν «άχιβάδες».

Ό Μαρξίος, άφου τις είδε, γύρισε και έπτε στον κ. Κατζήσιάνου:

- Βρε άδελφέ, άφου σε λένε Ίάσωνα, έπρεπε να φέρης... Μή δει κ' όχι άχιβάδες!...

Μια φορά ένας Κεφαλλονίτης πήγε στον παπά για να έξομολογηθή. Κι όταν ό παπάς τόν ρώτησε τις άμαρτίες του, ό Κεφαλλονίτης τού έπτε πως είχε φάει μια Παρασκευή γάλα. Ό παπάς τούδωσε συχώρεση για τό κρμα τον αυτό και τόν έσυμβούλεψε να μην τό ξανακάνη.

Σε λίγο όμως ό Κεφαλλονίτης γύρισε πίσω κ' έπτε τού πνευματικού:

- Παπά μου, ξεχάσα να σου πώ πως έσχότωσα και τόν πατέρα μου!...

Τότε ό έξομολογητής φώναξε:

- Έτσι μίλα μου, εύλογημένε... Άλλα εν' τ' άλλα κ' άλλο της Παρασκευής τό γάλα!...

Κι έκτοτε η φράση αυτή έμεινε στο λαό ως παροιμία.

Κατά τό έτος 1901, ό Έλληνικός στόλος άπετελείτο από τρία θωρηκτά, «Υδρα», «Σπέτσια» και «Ψαράς», 1 θωρακοβάριδα, 1 καταδρομικό, 1 θωρακοδρομικό, 1 τορπιλλόβλο, 4 άτμομηδρόμονας, 6 άτμομηολίας, 4 κανονιοφόρους, 30 τορπιλλόβλα και 12 άλλα μικρότερα σκάφη, ήτοι έν όλω 63 πλοία.

Τό σύνολο τών στρατιωτικων μας δυνάμεων έν καιρό ειρήνης στα 1901 άνήρχετο σε 27,500 άνδρες. Από αυτούς, 16,000 άνηκαν στα πεζικά και εύχονικά σώματα, 3,500 στο πυροβολικό, 1500 στο μηχανικό, 1600 στο ίπικό, 3,400 στη χωροφυλακή και οι υπόλοιποι 1500 σε διάφορα άλλα σώματα.

Νά τώρα και δυό έξυτνα έπιγράμματα του λησμονημένου Έλτανχιού ποιητού Έλισαβετιου Μαρτινέκου. Άφορούν και τα δυό τους παπάδες... της εποχής του ποιητού:

Παπά, μην πής για ξαγορά Μείσ' στον καιρό της λειτουργίας σε άρρώστον τό κινάρι, ρωτούμενος ένας παπάς γιατί αν σε δει ξάφνον μπροστά αν είναι ό τάδε θεόςκος: για διάλο θα σε πάρη. —Σου λέω σάν έχεις ό δίσκος!

ΓΝΩΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

Ό γιατρός διατάζει φάρμακα για τόν άρρωστο, αλλά δεν μπορεί να τά πη κ' ό ίδιος. Όλλανδική.

Όταν ό γιατρός καταλάβει ποιά είναι η καλύτερη θεραπεία για τόν άρρωστο του, είναι άργά πεία, γιατί ό άρρωστος έχει πεθάνει. Γερμανική.

Όταν φωνάζεις τόν γιατρό, φώναξε και τόν Είρηνοδίκη για να κάνης τη διατήχη σου. Άγγλική.